

KRISTAUS KARALIAUS

LAIVAS

No. 29. Mt. XVII

Liepos-July 17, 1937

IX SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ.

L E K C I J A

1 Kor. 10, 6-13.

BROLIAI, negeiskime pikta, kaip kad jie geidė. Nebūkite stabų garbintojai, kaip kaikurie iš jų, kaip yra parašyta: Žmonės sėdosi valgyti ir gerti ir kėlėsi žaisti. Nepaleistuvaukime, kaip kaikurie iš jų paleistuvavo ir viena diena žuvo dvidešimt trys tūkstančiai. Negundykite Kristaus, kaip kaikurie iš jų gundė ir žuvo nuo žalėjų. Ne-

murmėkite, kaip kaikurie iš jų murmėjo ir žuvo nuo žudytojo. Visa tai jiems atsitiko kapi vaizduotas pamokinimas, parašyta gi mums ispėti, kuriems tenka gyventi amžių pabaigoje. Taigi, kas tariasi stovįs, teveiždi, kad nepultų. Jūsų nebuvę užpuolusi pagunda, perviršijanti žmogaus jėgas. Dievas yra ištkimas; jis neleis jūsų gundyti virš jūsų jėgų, bet dar padarys tokį išėjimą iš pagundos, kad galėtumėte ją pakelti.

E V A N G E L I J A

Luko 19, 41-47.

ANUO METU, Jėbus, artindamos į Jeruzalę ir pamatęs miestą, jis verkė jo ir sakė: Kad gi ir tu ir tai šitoje savo dienoje pažintumei, kas tau neša ramybės, dabar gi tavo akims paslėpta! Nes ateis tau dienų, kad neprieteliai apves tave pylimu, apguls tave, suspaus tave iš visur, parbloks

ant žemės tave ir tavo vaikus, kurie yra tavyje, ir nepaliks tavyje akmenis ant akmenų, nes tu nepažinai savo aplankymo mato. Įėjęs į bažnyčią, jis pradėjo varyti laukan parduodančius joje ir perkančius. Jis jiems sakė: Parašyta: Mano namai maldos namai, jūs gi padarėte iš jų galvažudžių lindynę. Jis mokino kasdien bažnyčioje.

Kaip Gerai Melstis

And. Naudžiūnas, M.I.C.

KATEKIZMAS mus mokina, kad malda mums begalo reikalinga; be jos sunku tikinčiam žmogui išganyti savo sielą, o kuris moka maldą kaip reikiant naudoti, tas randa labai brangų, didelį turtą, kuris veda žmogų tiesiai dangun. Malda, kaip jau žinome, yra minčių pakėlimas į Dievą. Šiuo minčių pakėlimu galime mes Dievą pagarbinti, Jam atsidėkoti už Jo suteiktas mums geradarybes, prašyti Jo pasigailėjimo ir atleidimo už mūsų Jam padarytus įžeidimus, maldauti kitų sielai ir kūnui reikalingų malonių.

O ir maldos būdas taipgi labai svarbus ir reikalingas. Malda nors ir savaime *geras* ir išganingas dalykas, tačiau jei ji netinkamai atlikta, lieka bergždžia, nevaisinga, ir mums neatneša to, ko prašome. Šv. Jokūbas sako: "Mes prašome ir negauname, nes negerai prašome." (Jok. IV, 3).

Turime melstis Dvasioje ir Tiesoje

Turme sykiu melstis ir Dievą garbinti. "Dievas yra dvasia ir Jo garbintojams reikia garbinti dvasioje ir tiesoje." (Jon. IV, 25). Dangiškasis Tėvas kaip tik ir ieško tokių garbintojų, kurių maldos plaukia iš vidujinio ir gyvo sielos karštumo.

Minčių malda

Šis dvasinis maldos būdas neišskiria lūpų maldos vartojimą. Tačiau ši tyli malda, kuri tinkamai atlikta tampa tikras sielos išliejimas, užsitarnauja pirmą vietą. Minčių malda, nors lūpomis ir netariama, vistiek Dievo išklausoma, nes Jam, kaip žinome, ir giliausios širdžių paslaptys aiškios, žinomos.

Lūpų malda

Tačiau ir lūpų malda turi savo ypatybes ir svarbumą. Ji palaiko minčių atydą ir uždega besimeldžiančiame asmenyje kaskart didesnį karštumą. Šv. Augustinas savo lai-

ke Probai rašo: "Mes kartais pasidrašiname padidinti mūsų dievotą troškimą, atsikreipdami į žodžius ir kitus ženklus; pilni karštu uolumu ir dievotumu, randame, kad kartais negalime neišreikšti mūsų jausmų žodžiais, nes kuomet siela iš džiaugsmo šokinėja, liežuvis irgi traukiamas išsireikšti tame džiaugsmu." Ir iš tikrųjų, mums pritinka Dievui visiškai pasiaukoti, ir sielos ir lūpų malda.

Vieni nesimeldžia dvasioje

Būdas melstis dvasioje vien tik krikščionims yra pritaikomas, o pagonų jis visai nevertojamas. Už tai ir Kristus sako: "Melsdamiesi, daug nekalbėkite, kaip pagonys; nes jie tariasi būsią išklausti, jei daug kalba. Taigi, nebūkite į juos panašūs, nes jūsų Tėvas žino ko jums reikia, pirm nekaip Jį prašote." (Mat. VI, 7-8).

Tačiau, nors mūsų Viešpats pataria mums maldoje mažai kalbėti, bet Jis tuomi nenori, kad mes visai sustotume melde. Juk Jis Pats ištisas naktis praleido maldoje, o Alyvų Darželyje prieš pat Savo išdavimą, meldėsi net ir trečią kartą "sakydamas tuos pačius žodžius." (Mat. XXVI, 44). Aišku, tat, kad maldos susidedančios vien tik iš tuščių žodžių be širdies kalbamų, Dievui nepatinka ir jų Jis niekad neišklausys.

Kiti nesimeldžia tiesoje

Veidmainių maldos ne iš širdies eina, o ir Kristus mus ragina neužsikrėsti veidmainių pavyzdžiais, "Ir kada meldžiatės nebūkite kaip veidmainiai, kurie mėgsta melstis stovėdami sinagogose ir ant gatvių kampų, kad būtų žmonių matomi. Iš tikrųjų sakau jums, jie atsiėmė savo užmokestį. Tu gi, kada meldies, jeik į savo kambarį ir užsidaręs savo duris, melsk savo Tėvą slapčia, ir tautos prašymams ir jis teisės apgynė." (Luk. (Mat. VI, 5-6).

Čia žodį kambarį galime suprasti kaipo kiekvieno žmogaus širdį, į kurią ne tik turime įeiti, bet taip pat turime ją uždaryti kiekvienam iš lauko ateinančiam išsiblaškymui, kuris galėtų trukdyti mūsų maldai ir jos tobulumą sumažinti. Tada mūsų dangiškasis Tėvas, kuris perdėm mato mūsų širdis ir pažįsta net ir slapčiausias mintis, išklauskys mūsų maldas ir mums atlygins.

Kita labai svarbi ir reikalinga maldos sąlyga yra ištesėjimas. Kaip ištvėrmės svarbumo pavyzdį Viešpats mums prieš akis stato pavyzdį to teisėjo, kuris nors "Dievo ne-

bijojo ir žmogaus nedrovėjo," vis dėl to našlės užsispyrimo ir įkyrėjimo, nusileido josios prašymams ir jis teisės apgynė." (Luk. XVIII, 2-3).

Reikia, tad, "melstis ir niekad nesiliauti."

Melskimės Kristaus vardan!

Kristus pareiškė norą, kad mes melstumėmės Jojo vardan. Jo nuopelnais ir Jo užtarymu mūsų maldos (tinkamai atliktos) įgija tiek galios, jog Dangiškasis Tėvas, žmogiškai kalbant, yra priversta išklausti. Jėzus tat, mums ir sako, "Iš tikrųjų, iš tikrųjų, sakau jums: ko tik prašysite Tėvo mano vardan, Jis jums duos. Iki šiol jūs nieko neprašėte mano vardan. Prašykite ir gausite, kad jūsų džiaugsmas būtų pilnas." (Jon. XVI, 23-24). Ir vėl prižada mums Viešpats, "Ir ko tik prašysite Tėvą mano vardu, tai aš padarysiu." (Jon. XIV, 13).

Pasninkas ir išmalda

Prie maldos, jungkime ir pasninką ir išmalda. Juk ir šv. Raštas mums pataria vartoti pasninką, "Žinokite, kad Viešpats išklauskys jūsų maldu, jei Viešpaties akyvaizdoje ištesėsite su ištvėrme ir pasninkuose ir maldose." (Judt. IV, 11). O tiems, kurie duoda išmaldas Viešpats sakys, "Tavo maldos ir tavo išmaldos stojo atmintin Viešpaties akyvaizdoje." (Apd. X, 4). Ir mums kaip tik pritinka sujungti pasninką ir išmalda su malda. Nes per nuodėmę mes arba Patį Dievą užgauname, arba artimą nukriaudžiame, arba patys sau kenkiame. O kaip tik Dievo rūstumą galime sumažinti nuoširdžiomis maldomis, artimo skriaudas galima atlyginti išmaldomis, o savo gyvenimo sutepimus galime nuplauti, o ir geidulius suvaldyti pasninkais.

Visuomet, tat, melskimės su atyda, suprasdami, kad esame vargšai bejėgiai, priklausau nuo Dievo galeistingumo bei gerumo. Melskimės su karštu troškimu įgyti prašomų malonių, pasitikėdami Dievo duosnumu bei gerumu, o kas svarbiausia, maldoje visada ištvėrkime, nežiūrint kokios aplinkybės duotusi mus įvest į nusiminimą. Nuolat melskimės. Dėkokime visuose atvejuose, nes ta yra visiems mums Dievo valia Jėzuje Kristuje." (I Thessal. V, 17-18). Pamatysime, kad Dievas išklauskys, jei tik mūsų prašymas eis didesnei Jo garbei ir mūsų pačių sielų išganymui.

Vertė Kun. A. T. (Samata)

Parašė James Q. Murphy

ANTI-RELIGIJA ISPANIJOJE

Gerb. Kunigo Juozapo A. Karaliaus premijuotas vertimas

(Pabaiga)

Bažnyčios turtas

Anti-religiškas judėjimas Ispanijoje yra socialinis judėjimas, kurį plėčia tie, kurie nenori reformuoti ir tobulinti religiją, bet nori ją sugriauti arba panaikinti. Abu antiklerikališki ir anti-religiški propagandistai dažnai vartoja niekingas insinuacijas apie dideles pinigiskas pašelpas ir plačias privilegijas, kurias ligi šiol valdžia yra davusi Bažnyčiai ir kunigijai. Be Ispanijos, kitur mažai yra žinomas faktas, kad Bažnyčiai tame krašte 1836 metais buvo atimtos visos nuosavybės. Nors bažnyčios, vienuolijos, mokyklės ir labdarybės įstaigos, kartu su tų bažnyčių reikmenimis, praėjus penkio-likai metų ir buvo gražinta atgal, bet žemės nė vieno sklypo valdžia negražino atgal. Atlyginimui už tos savasties konfiskavimą, valdžia sutiko mokėti algas vyskupams ir parapijų klebonams. Tačiau, daugeliuose atsitikimuose tas atlyginimas buvo taip menkas, kad parapijos klebono alga nesilygino sumai, kuri buvo skirta civiliniam raiteriui sargybininkui dėl jo žirgo užlaikymo.

Šiandien Ispanijoje yra plačiai išgyvenusi demokratinė, liberalinė-republikoniška opinija, kurios nepagerbtų socialistų-komunistų, anarko-sindikalistų ar kokia kita griežtai nusistačiusi proletarinė valdžia, jei ką bendra turėtų su religija. Priprastas marksistinis pareiškimas: "Religija yra žmonių opijumas (nuodai)," dar vis per dažnai pasikartoja Madride. Barcelona ir tos teritorijos likusi dalis yra raudonųjų valdžioje.

Ten yra tūkstančiai liberalų republikonų, kurie nėra kraštutiniai kairieji. Jie nėra identifikuojami su proletariato nasėmis, bet visgi jie nėra mainų savininkai, nė dvarų savininkai ar dideli industriniai darbdaviai. Jie yra nuoširdžiai pritarianti kiekvienam užsimojimui pagerinti ūkininkų ir industriinių darbininkų nelemtą ir sunkią dalį.

Ispanai gydytojai, advokatai, bankieriai, pirkliai ir pramoninkai, kartu su jų "balto

kalnieriaus" darbininkais, ištikimai seka politinę vadovybę tų vyrų, kaip eks-prezidento Niceto Alcala Zamoros, Sanchezo Romano ir Miguelio Mauro. Jie visi trys gali būti paskirstyti kaip Liberalai-Centristai arba nuosaikūs kairiųjų šalininkai ir pritarėjai.

Kur jie dabar yra? Alcala Zamorą iš užimamos vietos pašalino socialistai ir komunistai, kurie į jo vietą paskirti matė tinkamiausią ir aršiausią visoje Ispanijoje masoną Manuelį Azaną. Prašalintą Alcala Zamorą negailestingai puolė marksistinė spauda, kaip ir dienraštis "Politika," Azano kairiųjų republikonų oficialus organas, ir puolė už jo pasitarnavimą ir atsidavimą Vatikanui, o ypatingai už jo bendravimą su buvusiu Popiežiaus nuncijum Madride, būtent, monsignoru Tedeschini, kurs dabar yra pakeltas į kardinolus.

Alcala Zamora ėmė atsostogas po prašalinimui iš užimamos vietos ir, grįšdamas Skandinavų garlaiviu, susiturėjo Paryžiuje, kuomet prasidėjo civilinis karas. Šiandien jis gyvena Paryžiuje su savo šeima, nes gerai žino, kad būtų nužudytas, jei grįštų į Madridą arba į tą teritoriją, kurią valdo raudonieji.

Miguelis Maura, Antonio Mauro sūnus, karžygis ir liberalas premieras monarkijos laikuose, taip pat turėjo pabėgti į Prancūziją, kadangi jis su kai kuriomis išimtimis indorsavo Nacijonalinės Sąjungos baliotą visuotiniuose rinkimuose praėjusio vasario mėnesį. Tiesa, kad Miguelio Mauro brolis, Honorio, 1934 ir 1935 metais, buvo monarkistinis atstovas Kortese, ir abu broliai aštriai susikirto savo politinėse pažiūrose. Ir buvo pranešta, kad Honorio tapo nužudytas, kuomet raudonieji užėmė San Sabastianą karo pradžioje — pirma ne kaip sukilėliai atgal atsiėmė tą miestą.

"Išdavikų Galerija"

Visgi Miguelis Maura artimai bendravo su tais, kurie 1931 metais įsteigė antrąją Is-

panijos respubliką, ir buvo narys kabineto, kuriame pirmininkavo Alcalá Zamora, ir kuriame turėjo portfolijus: Francisco Largo Cabalero, dabartinis premieras; Indalecio Prieto, dabartinis Oro ir Vandenyno ministeris; Fernando de los Rios, dabartinis raudonųjų ambasadorius Vašingtone, D. C.; ir net pats Azano irgi turėjo portfolijų. Kabinetai sulaukus savo gyvavimo vieną mėnesį, Miguelis Maura, kaip Vidaus Reikalų ministeris, buvo aštriai kritikuojamas ir smerkiamas iš ispanų katalikų sparno, kad jis nesistengė įsakyti gaisrininkams sustabdyti bažnyčių gaisrų, ir kad davė laisvę marksistų ir ištvirtėlių jaunuolių demonstracijoms, kurios įvyko gegužės 7 dieną, 1931 metais, ir per kurias kurstyta minias deginti katalikų bažnyčias ir žudyti katalikų dvasiškiją.

Azano partijos organas, dienraštis "Politika, patalpino Alcalá Zamorą savo skiltyse respublikos "Išdavikų Galerijoje" — kurioje kasdien tilpo viena skiltis, ir kurioje, prasidėjus civiliniam karui, pradėta dėti plačias biografijas tų vyrų, kurie viešai atsižymėjo tautiniame gyvenime. Ir buvo išaiškinta to dienraščio opinija, kaip ir kokiu būdu tie vyrai prasikalto ir išdavė respubliką.

Be Alcalá Zamoros, taip pat ir kiti vyrai buvo paskelbti "Išdavikų Galerijoje," kaip: Melquiades Alvarzas, liberalų demokratų vadas; Martinezas de Valasco, ūkininkų vadas; žuvęs kunigas Miguelis de Unamuno, Salamankos Universiteto rektorius; Alejandro Lerroux, radikalų vadas, ir jo vyriausias leitenantas Rafaelis Salazaras Alonzo. Melquiades Alvarzas ir Martinezas de Valasco, abu daugiau liberalai-centristai ne kaip Dešiniojo Sparno republikonai konservativistai, tuojuo po civilinio karo prasidėjimo, buvo areštuoti Madride kaip "valdžios priešai." Jie buvo raudonųjų milicininkų pristatyti į nuovadą ir uždaryti kalėjiman "viešai investigacijai."

Jų kaltintojai turėjo išaiškinti, kad jie "valdžios priešus" supranta tuos vyrus esant klasių priešais, kurie niekada nenorėtų ir nepritartų absoliučiai proletariato diktatorystei Ispanijoje. Ir jie buvo per keletą savaitių uždaryti Pavyzdžio Kalėjime, kur ir tapo nužudyti per politinių kalinių skerdynę, kurią praeitų metų rugpiučio mėnesį atliko anarko-sindikalistų milicijos sargybiniai, kurie vėliau prasimanė, kad patys ka-

liniai pradėjo gaisrą, manydami, kad, kilus sumišimui, galėsianti pabėgti, kuomet visi kiti gesintų gaisrą.

Liberalai bėga arba miršta bei žūna

Senelis profesorius Unamuno buvo apsaugotas netoliese Salamankos teritorijos, kurią valdė nacjonalistai nuo pat civilinio karo pradžios. Keletą savaitių atgal jis ten pasimirė labai nusivylęs dėl griūvimo respublikos, kuriai daug dirbo ir turėjo gražių vilčių 1931 metais. Eks-premieras Lerroux arba buvo Portugalijoje atlaiduose, kuomet karas prasidėjo, arba į ten pabėgo po kelių dienų prasidėjus nelemtam karui. Tačiau, Salazaras Alonzo pasiliko, besislapstydamas Madride per daugelį savaitių pirma nekaip jį sugavo milicininkų viešos investigacijos brigada. Liaudies Tribūnos arba "Liaudies Teismo," kaip ta liaudies tribūna buvo vadinama, jis buvo skubiai pamerktas mirčiai, ir tada buvo nužudytas Pavyzdžio Kalėjimo sienose.

Lerroux ir Salazaras Alonzo praeituose keliuose metuose buvo labai veiklūs ispanų masonerijoje. Tikrumoje, paties Lerroux vadovaujamoji radikalų partija buvo baisiai anti-klierikališka. Tačiau, tie abu vyrai apleidė masoneriją po kiek laiko, kuomet radikalų partija ir Katalikų Veikimo populiarūs darbuotojai 1934 metais susitarė darbininkų klausimui veikė iš vien. Jie po to buvo skaudžiai įtarti kaip masonerijos išdavikai.

Senoras Lerroux, birželio 31 dieną, 1931 metais, laikė viešą prakalbą Madride, kuomet prieš rinkimus darbavosi laimėti vietą antrosios respublikos pirmame tautiniame seime, ir jis pareiškė: "Aš netikiu į religijos reikalingumą, bet yra milijonai ispanų, kurie reikalauja religijos. Jie taip pat yra respublikos piliečiai ir jie turi teisę, atsižvelgiant į įstatymą, formuoti ar kurti savo draugijas, kaip ir kiekviena kita grupė kad turi panašią teisę."

Tie, kurie yra valdžioje iš raudonųjų puosės, vis vien netoleruoja nė politinių, nė religinių idėjų. Jei jų pusė laimėtų dabartinį karą, neabejojama, kad Ispanija būtų liūdytoja visų laisvųjų elementų visiškam panaikinimui ir religijos baisiam persekiojimui, kurį galima prilyginti vien Sovietų Rusijoje, kuomet ten raudonojo teroro ankstyvose dienose negailestingai persekiota tikėjimas ir žudyta tikintieji ir dvasiškija.

Aš Noriu Būti Popiežiaus Kareivis

BUVO 1860 metų rugsėjo mėn. 18 diena. Tą dieną Piemonto gyventojai nugalėjo Popiežiaus kariuomenę ties Castellidardo, netoli Loretto (Italijoje). Mūšyje žuvo daug Popiežiaus kareivių, jų prysaky generolas Pimodan'as. Ši žinia pasklido visame katalikų pasaulyje ir sukėlė didelio pasipiktimo. Seneliai jau neturėjo jėgų stoti į Popiežiaus kareivių eiles, o jaunuoliai negalėjo sulauti tos dienos, kada jiems bus leista ginti Popiežių ir atkovoti Bažnyčios valstybę.

Tokiu karščiu buvo apimtas ir šešiolikos metų jaunuolis Teodoras Vibaux (sk. Vibo). Sužinojęs Castellidardo įvykius, nubėgo pas savo tėvą ir tarė: "Tėve, aš noriu būti popiežiaus kareivis." Tėvas išgirdęs tokį drąsų sūnaus reikalavimą tarė: "Tu, mano vaikeli? Tu nori būti kareivis? Bet juk tu esi labai neišvermingas, nemoki atsisakyti nuo visko, kas tau malonu. Visų pirma išmok pergalėti pats save, tada pamatysime."

Berniukas tėvo mintį suprato. Grįžęs į kolegiją, kurioje mokėsi, atsiklaupė prieš Marijos paveikslą ir šiaip meldėsi: "Brančiausioji mano Motina Marija, aš nemyliu taip, kaip privalau mylėti nei Dievo, nei Tavęs. Mano širdis yra palinkus į blogą, o siela prislėgta nuodėmių naštos. Bet aš žinau, kad Tu, Marija, gali savo užtarymu didžiausius nusidėjėlius padaryti šventais. Prašau Tavęs, padėk man tapti Šv. Tėvo kareiviu!"

Jo maldą sekė darbai. Pats su savim kovojo labai išvermingai, kad net mokytojai ir draugai stebėjosi dėl taip greito jo būdo pasikeitimo. Taip praėjo dveji metai. Tėvai dėliai jo norų tarėsi su garsiu prancūzų rašytoju Liudviku Veuillot'u (sk. Vejictu). Veuillot'as tėvams atsakė, taip: "Jei iš tikrųjų žinočiau, kad Teodoras bent valandai pasilikytų Šv. Tėvo kareiviu ir žūtų jį begindamas, sakytiau: "Važiuk kuo greičiausiai į Romą, net neatsisveikinęs su savo tėvais!"

Šie žodžiai išsprendė tėvams visą klausimą. Motina tuoj nusivedė sūnų prie Marijos paveikslo, prie kurio Marijai jį jau buvo paaukojus savo trylika vaikų, ir tarė jaunajam Šv. Tėvo gynėjui: "Teodorai, žiūrėk kam aš tave aukuju! Šv. P. Marija! aš Tau jį atiduodu!" Po to Teodoras su ja atsisveikino ir išvyko į Romą.

Nors buvo kareivių, nuolat ėjo sargybą,

bet netrūko Teodorui ir laisvų valandėlių. Laisvasias valandėles jis sunaudodavo tinkamai, ieškodamas priemonių, kaip nugalėti savo būdo neigiamas ypatybes. Bet už vis linksmiausia jam buvo pareiga stovėti prie Vatikano rūmų vartų sargyboje, kad galėtų sau pasakyti: "Čia gyvena mano Tėvas, aš esu jo kareivis."

Vieną dieną Teodoras buvo nepaprastai linksmas, nes kalbėjosi su Šv. Tėvu. Štai keli iš jo laiško, rašyto motinai, džiaugsmingi žodžiai: "Aš prašiau Šv. Tėvą: "Šventasis Tėve, palaimink mūsų šeimą! O kad žinotumei, kaip mano tėvas ir motina Tave myli ir už Tave meldžiasi!" Popiežius su šypsena veide palenkė galvą. "Šv. Tėve," tariau toliau, "aš labai trokštu Tavo palaiminimo, esu jaunas ir išstatytas įvairiems pavojams." Į tai atsakydamas Pijus IX klausė: Kiek turi metų? — "Aštuoniolika ir pusė, bet turiu labai sunkiai kovoti, norėdamas būti doras ir skaisčios širdies." Popiežius į tai: "Ar turi progų į nuodėmę? Man atrodo, kad mano kareiviai nieko blogo nedaro." "Žinoma, ne, bet, Šventasis Tėve, Tu žinai, kaip yra su jaunuoliais." — Tada Šv. Tėvas padavė man savo ranką, aš ją labai stipriai prispaudžiau prie lūpų ir ilgai laikiau, nes to man negynė daryti. Puoliau ant kelių, aplink save nieko daugiau nemačiau, tik žiūrėjau į jo rimtą veidą. Bet ir Pijus IX ilgai žiūrėjo į mane šypsodamasis."

Po tos kalbos Teodoras ištraukė iš kišenaus stipriai susuktą popierį ir padavė Šv. Tėvui. Šis popieris buvo jo draugo Burel testamentas. Kada Roma buvo apgulta, Burel liko per gerklę sužeistas ir negalėjo kalbėti. Jis paėmė popierio gabalėlį ir parašė: "Ką turiu, užrašau Pijui IX." Jo turtas buvo tik 60 fr., kuriuos Teodoras su testamentu atidavė. Šv. Tėvas negalėjo susilaikyti nuo ašarų. Jo ašaros suvilgė krauju sulaistytą Burel'io testamentą.

Kai prancūzai pasitraukė iš Romos, Teodoras Vibaux turėjo irgi palikti, nes buvo prancūzas. Grįžęs Prancūzijoje, jis pasižymėjo prancūzų-vokiečių kare, o po taikos, atsisveikindamas su savo pulku, buvo kareivių, dėl savo pamaldumo ir dorovingumo, pavadintas angelu.

Po karo ramus gyvenimas namuose jam nepatiko; jis ieškojo pergalės naujoje kovo-

je, kovoje dėl Kristaus Karalystės žemėje. Kartą pastebėjo jį motina klūpantį prieš tą mylimą Dievo Motinos paveikslą ir graudžiai verkiantį. Po to jis greit įstojo į vienuolyną St. Acheul'e Prancūzijoje. Valdžiai išvairius iš Prancūzijos vienuolius, jis buvo drauge išvartytas ir apsigyveno Anglijoje

tarp protestantų. Būdamas klieriku rūpinosi, kad kuodaugiausia katalikiškų šeimų pasiukotų Švč. Jėzaus Širdžiai. Išvestas kunigu neilgai darbavosi, nes mirtis neleido jam nė į savo tėvynę grįžti. Mirė ir palaidotas Anglijoje.

DEKALOGAS IR MŪSŲ LAIKAI

1. *Neturėk kity dievų, tik mane vieną...* nei aukso, nei valstybės dievaičio.

2. *Netark Savo Viešpaties vardo be reikalo*, t. y. valia tau jungti su Dievo vardu tik tai, kas gera ir kilnu. Argi nemaža yra tokių, kurie taria žodį — religija, o galvoja apie savo piniginę, ar ką biauriau?

3. *Sekmadienį švesk*, t. y. ne tik tai turi sekmadienį ir šventėje atlikti savo tikiybines pareigas, bet visas tavo gyvenimas turi būti Dievo tarnyba. Ne tik tai atskiri žmonės, bet ir valstybė turi Dievą garbinti.

Dievas yra aukščiausia teisė, bet ne valstybė, ne luomas, ne rasė. Tie dalykai yra vertintini, bet jie nestovi aukščiausiame vertybių laipsny.

4. *Gerbk savo tėvą ir motiną...* tai visokios valdžios pagrindas; jei vaikai neklauso savo tėvų, vėliau neklausys valstybės. Valdžios autoritetai glūdi Dievuje.

Vado idėja yra didi ir graži, bet ne visados žmonės turi gerų vadų. Jei visuomenė turi laikytis ir tada, kai tokių vadų trūksta, tai ji turi pasiremti, kitu principu — būtent: *“valdžia eina iš Dievo.”* Reikalas su vadu yra toks: jei jis yra patraukiantis, tai džiaugiamės, kaip vaikas, kurs turi gražią motiną. Bet vaikai turi klausyti savo motinos ir tada, kai ji yra ir labai negraži, nes žmonių gerovė negali būti remiama pripuolamomis savybėmis, bet stipriais ir nesikeičiančiais pamatais.

5. *Nežudyk*. Anot šv. Povilo tik valdžiai duotas yra kardas. Ji viena gali teisti ir bausti valstybėje; ji viena gali vadovauti karui, kurs gina valstybės teritoriją bei teises. Jei privatus asmuo ima kardą, durtuvą, šautuvą, revolverį ar kančių, — daro žmogžudybės nedorybę, žiaurumą. Žmogžudybė ir mūsų laikais pasilieka žmogžudybe, žiaurumas — žiaurumu, ir kas taip daro, nusiikalsta penktam Dievo įsakymui.

6—9 *Nesvetimoteriauk ir negeisk savo artimo moteries (vyro)*. Šiais įsakymais pradėta kova su purvu ir supuvimu. Jie sudaro

tą garbę, kuri turi supti krikščioniškąją šeimą. Jei moterystės ryšys darosi lengvai suardomas, tai greit žūva tauta, Bažnyčia ir valstybė. Todėl nėra geresnio būdo gaivinti krikščionišką ir tautinę dvasią, kaip pašalinti iš viešojo gyvenimo visa tai, kas yra jai priešinga. Taigi reikia sudaryti gyvenime tokias sąlygas, kuriose galėtų tarpti šeimų židinys, nes kitaip šis įsakymas, iš kurio eina visokia palaima, būtų perdaug sunkus.

7—10. *Ne vok ir negeisk nei vieno dailto, kurs yra tavo artimo*. Tai tikriausias mūsų ekonominio ir socialinio sugyvenimo pagrindas. Jei žmonės laikytusi šių nuostatų, sugedimas nesibrautų į mūsų tarpą. Neteislinga yra kurstyti neturtingųjų geismus, nes gali dingti juose baimė paimti artimo turta. Kas turi turto, privalo nepamiršti, kad neleistina piktam naudoti savo turta, ar paimti į nedaugelio rankas didelius kapitalus. Tuo būdu minios privedamos prie desperacijos. Ant kiekvienos nuosavybės yra Dievo hipoteka, teisingumo ir meilės hipoteka; ir jei jos neįšmokėsime šiame gyvenime, tai turėsime atsilyginti aname iki paskutinio skatiko.

8. *Nekalbėk netiesos*. Apkalba, šmeištai, koliojimas dažnai įsibrauna į pamaldžių tarpą. Kaip turi drąsos atverti savo lūpas kunijai priimti, jei paskui eini apkalbinėti savo artimą?

Kaip drįsti skųsti ir denencijuoti savo bendradarbius dėl to, kad pakiltum tarnyboje, patiktum savo vyresnybei!

Iš vokiečių kalbos A. Šablinskas.

“Nusiramink, sesute! Viskas praeina. Kuomet nors pasibaigs mūsų gyvenimas, mirtis praeis pro šalį, ir tada džiaugsimės gyvenimu, tikrąjį gyvenimu milijonus amžau, visada... Belaukdamos paruoškime gerąjam Kristui savo širdyse malonią vietelę pasisėsti...”
(Iš šv. Teresės K. J. laiškų)

Kun. A. T. (Samata).

Jubilijatas Kunigas Pranciškus M. Juras

Šių metų birželio 18 dieną sukako lygiai penkiolika metų, kaip gerb. kunigas Pranciškus M. Juras tapo išventintas į kunigus. Tai nėra ilgas laikotarpis. Tačiau, Jubilijatas yra nuveikęs labai daug gražių kilnių darbų Bažnyčios gerovei ir savo tautiečių labui, nes gerb. kun. Pranciškui M. Jurui rūpėjo ne vien parapijos ir sielų ganytojavimo reikalai, bet ir visa lietuvių visuomenė. Jis savo gyvenimą ir energiją aukojo Dievo garbei ir Lietuvos naudai. Tat, skaitytojams bus įdomu susipažinti su gerb. Jubilijato darbsčiaja jaunyste, jo visuomeniškos darbuotės, sielų ganytojavimo ir literatūrinių darbų nuopelninomis išdavomis.

Darbinga jaumatvė ir mokslas Lietuvoje

Pranciškus M. Juras gimė Bričių kaime, Šiaulių parapijoje, birželio 16 dieną, 1891 metais. Jo tėvas Mykolas ir motina Morta (Balčiūnaitė) buvo dievobaimingi žmonės ir atsižymėjo nepaprastu pamaldumu. Tėvai vyriausiąjį savo sūnų Antaną leido į kunigus, kuris, tapęs išvestas į diakonus, pasimirė, kuomet Pranciškus ėjo 10 metus. Pranciškaus tėvai svajėjo jį išmokslinti į "buhalterius", bet išleidę daug pinigų džiova sergančio sūnaus klieriko gydymui, nebeišgalėjo. O Pranciškus labai mylėjo mokslą ir buvo gabus, nes į du metus Sutkūnuose baigė "narodąją", ir Bazilijonuose išlaikė kvotimus taip sėkmingai, kad mokytojas jį apdovanojo brangiomis knygomis. Pranciškus neilgai džiaugėsi tomis knygomis, nes jo tėvas netrukus įsakė jas sudenginti. Gal dėl to, kad, jo supratimu, "burliokiškos" knygos griovė tikėjimą; ir gal dėl to, kad tokios dovanos galėjo jo sūnų iškelti į puikybę ir paversti į puikuolį.

Pranciškaus tėvas dažnai kartodavo: "Aš nenoriu matyti, kad mano Pranulis artų žė-

Gerb. kun. Pranciškus Juras

mė. O visgi, keturias dešimt dešimtinių ūki dalintis trims sūnams, ir "pasogus" "išmokėti penkioms dukterims, tai per sunku". Tat, 1904 metais, Pranciškaus tėvas eina pas D-rą R. Lancevičių, kurs tuo metu buvo "predsidatėl pravlenie Šavelskavo Obščestva Potrebitelei", ir savo sūnų gauna darbą Suvartotojų Sankrovoje. Čia, Pranciškus parodė savo nepaprastus gabumus vertelgystėje. Tai liūdija kovo 5 d. 1905 metų išduota jam sankrovos valdybos. "svidietelstvo". Tačiau, "prikazčikui" Pranciškui alga buvo labai menka, ir netrukus jis buvo dideliai išvargęs nuo sunkaus darbo, kad jo tėvas nebeiškentė savo sūnaus ten ilgiau laikyti. Sankrovos vedėjas p. Benediktas Orvidas labai prašė tėvo, kad pas jį ilgėliau paliktu Pranciškų, žadėdamas išgauti padidintą už-

mokesnį. Tačiau, žemaitiško būdo tėvas įsakė savo sūnui važiuoti į namus.

Tuo tarpu pirklys Benediktas Kaminskas ieškojo "sprytno" vaikyno dirbtų jo parduotuvėje. Ir už savaitės, Pranciškus vikriai patarnavo kostumieriams nuolatiniams prisikimšusioje parduotuvėje prie turgavietės, Šiauliuose.

1907 metais, Suvartotojų Sankrovos direktorių pirmininkas Aleksandrovas prikalbina Pranciškų grįšti į pirmąją vietą ir imti sankrovos vadovybę į savo rankas. Trys dešimt rublių alga į mėnesį ir metų pabaigoje antras nušimtis nuo pelno, kaip honoraras, papirko Prancišką širdelę. Reikėjo daug drąsos turėti, kad būtų bankrutijančios sankrovos "zaviedujisčim." Užsilikusios nemokėtos tarnamos algos, vekseliai, žydų konkurencija ir kiti trūkumai veikiai įtikrino Pranciškų, kad čia jo gyvenimo dienos yra gana trumpos. Tuojau norėjo atsisakyti, bet direktoriai prašė jį pasilikti nors vieneriems metams.

Pranciškų turi pašaukimą tapti kunigu

Pranciškaus brolis Antanas ėjo į kunigus ir buvo labai pamaldus, ir tapęs diakonu, mirė. Jo tėvai buvo žinomi iš jų nepaprasto pamaldumo. Ir Pranciškų atsižymėjo kilniomis ypatybėmis, ir turėdamas pašaukimą, ryžosi tapti kunigu, nors ir nebūta ištekliaus padengti už mokslą. Jis pasisamdė mokytoją, įsigija reikalingų mokslui knygų ir pradeda privatiniai mokytis, kad išlaikyti kvotimus iš keturių klasų. Dienose, kuomet nebūta turgaus, pirkėjų ateidavo nedaugiausia. Be to, sankrovoje, Pranciškų turėjo savo padėjėją ir išdininą. Lūoso laiko mokslui buvo pakankama, tik jį reikėjo naudingai suvartoti. Pranciškaus laimei, Šiauliuose atsidarė keturklasė mokykla. Rudenį, 1907 metais, namiškiam nežinant, Pranciškų paduoda prašymą ir kvotimus išlaiko į antrąją klasę. Džiaugsmas buvo neapsakomai didelis, kuomet mokyklos inspektorių Lappo pasakė, kad Pranciškų yra "priniat". Tik dabar buvo klausimas, ar jo tėvai sutiks jį leisti į mokslą ir ar sankrovos direktoriai jį paluosuos nuo pareigų.

Vakare, užrakinęs sankrovą, Pranciškų raktus paduoda savo padėjėjui, kurs ryte atrakinų sankrovos duris, aiškindamasis, kad turįs labai svarbų reikalą matytis su savo tėvais, ir pasakė, kad rytoj grįšiąs apie pietų laiką.

Auštant, Pranciškų jau traukia devynius

viorstus į savo gimtinę. Lyja, tamsu, kelias slidus ir dumblėtas, tačiau — Pranciškų eina pėščias. Kaime, visi nustebė, kuomet taip anksti ryte pamatė Pranciškų.

Netrukus paaiškinta kelionės tikslas. Tėvų nereikėjo daug prašyti, kad Pranciškui pavelytų eiti į mokslą, nes ta pavasari jo jaunasai brolis Rokas neišlakė kvotimų į gimnaziją, ir pareiškė, kad nenorįs mokytis. Nūngi, kaip tik gera proga buvo Pranciškui tapti studentu.

Kada jo tėvai pareiškė sutikimą ir vyresnis brolis Mykolas prižadėjo piniginę paramą, Pranciškų pasisakė, kad ir kvotimus jau išlaikęs į antrąją klasę. Dabar beliko gauti tik paliuosavimą nuo sankrovos vedimo pareigų. Ir brolis Mykolas kinko šimajai ir Pranciškų veža į Šiaulius, tiesiog pas direktorių pirmininką Aleksandrova.

"Aš tau laimės nepavyzdžiu, ir negaliu tavo mokslui kelio pastoti. Gerai! Tik padėk man gauti sankrovai kitą vadėją", kalbėjo žilabarzdīs Aleksandrovas.

Lankydamas keturklasę mokyklą, Pranciškų priklausė prie ŠŠ. Petro ir Povilo parapijos choro ir daug darbavosi Šv. Juozapo draugijoje, Šiauliuose. Jo mylimas kapelionas gerb. kun. J. Didžiulis ir gerb. kun. Zakarevičius, Blaivybės dideli apaštalai, Pranciškų įkinkė į Blaivybės skyriaus darbuotę. Neatsimetnu, kuriais metais reikėjo iš Šiaulių Blaivybės skyriaus išrinkti atstovą į Blaivininkų kongresą, įvykstantį Kaune. Šiaulių Blaivininkų narių susirinkimas įvyko Šv. Juozapo draugijos rūmuose. Pirmininkavo gerb. kun. Kleb. Julijonas Jesienskas. Blaivininkų susirinko labai daug. Ir Pranciškų tapo išrinktas Šiaulių Blaivininkų skyriaus atstovas, kad atstovautų Blaivininkų kongrese, Kaune. Ir nuo to laiko, Pranciškų uoliai veikė ir darbavosi Blaivybės dirvoje. Gerb. kunigo Marmos ugningos kalbos ir raštai apie blaivybę taip paveikė į Pranciškų, kad vėliau tapęs Blaivybės skyriaus Šiauliuose raštininkas, kas sekmadienį per ištisus metus parapijos (špitolės) kambaryje pasilikdavo apie porą valandų, įrašydamas blaivininkus narius ir išdalindamas liudijimo ženklelius.

Miesto keturklasėje mokykloje nemokyta lotynių kalbos. Ją baigęs, Pranciškų privatiniai mokinosi tos klasiškos kalbos ir iš jos kvotimus išlaikė Peterburge.

(Bus daugiau).

AUKOS MARIJONŲ SEMIN. KOPLYČIAI

SEMINARIJOS VADOVYBĖ NUOŠIRDŽIAI DĖKOJA SAVO VISIEMS GERADARIAMS

MICHIGAN

Detroit:

Per G. Ivanauskienę aukojo: G. Ivanauskienė \$5.50, I. Ivanauskas \$5.00; Adolph Klinton \$2.00. Po \$1.00 — Mrs. D. Brazis, Ona Bacvikienė, V. Mažaitienė, A. Andriulionis, Lawrence Salsky, H. Baidak, K. Parimskienė. Po 50c — J. Burokas.

Per Petrą Benderį: Po \$5.00 — Petras Benderis, P. Grybas. Po \$1.00 — Marcella Smolek, Wallak Family, Jonas ir Ona Pyragiai, J. Žilinskas, Jonas Žyrinas, G. Saplis, P. Padolskas, J. Tumšia, J. Jerusevičius, D. Kaspariūtė, S. Paukštis, O. Shultz, A. Conrad, M. Šimonis. Po 50c — Juozas Pyragis, J. Andrews, F. Stankus. 1 asmuo 25c.

O. Segaitienė iš White Cloud \$1.00.

Hantramick:

Per S. Sičiūniene aukojo: Tretininkai Šv. Jurgio parapijos 6.00. Po \$1.00 — D. Jasavičienė, Ona Yečienė, A. Ablazinskas, C. Mytz, M. Jokulienė, S. Jesulionienė, J. Stanevičienė, J. Škulis, M. Švedienė, A. Sičiūnas, Cassie Sičiūnas, S. Sičiūniene. Po 50c — K. Degutienė, P. Valatkevičienė, A. Samuel, O. Škulienė, M. Urbonienė. 2 asmenys po 25c.

Per Kazimierą Jokūbaitę: Po \$1.00 — K. Jokūbaitis, J. Arlauskaitė. Po 50c — Viktorija Jurgutienė.

NEW JERSEY

Viktorija Remeikienė iš Bloomfield — \$10.00; Ona Mikelinskaitė iš Bernardsville — \$2.00; J. Belianas iš Bayonne — \$2.00.

Per Steponą Agentą: Po

\$5.00 — Steponas Agentas. Po \$1.00 — Juozas Venskus, Petras Kinderavičius, Barбора Sablevičienė.

NEW YORK

O. S. — \$20.00; Kazimieras Baltrušaitis iš Maspeth — \$20.00.

Per Sesele M. Bibijoną iš Binghamton: Šv. Juozapo Seselės — \$4.00. Aleks Lesko — \$2.00. Po \$1.00 — Vil Colvito, Stasys Sidagis, Cecelija Kosčak, E. Bramley, Tamas Watson.

WISCONSIN

Racine:

S. L. R. K. A. 67 kuopa per Oną Sabaliene — \$5.00. Barbora Mockaitė — \$2.00; Agota Zizminskaitė — \$1.00.

Per Oną Sokelienę aukojo: Po \$5.00. — Karolina Kareckienė. Po \$2.00. — Pranas Vasiliauskas, Teklė Petkienė. N. Steponock — \$1.50. Po \$1.00 — Ona Piepulienė, A. Vasiliauskas, Ona Vasiliauskienė, B. Vaiskus, E. Schome, Amilija Jurgaitienė, Jonas Vintis, Jonas Petronis, Antanina Gališauskienė, Bronisa Surtaut, Magdalena Valiikienė, Jonas Dovidaitis. Po 50c — Magdalena Andruška, Mrs. Lilton, M. Agivekienė ir A. Vasiliausikienė 20c.

Kazimieras Kartazas iš Sheboygan — 5.00; Pranas Venckus iš Kenosha — \$1.00.

ILLINOIS

Cicero:

Kun. Jeronimas Vaičiūnas, langui — \$200.00; Ieva Brownienė — 50.00; Karolina Leketienė — 10.00.

Chicago:

Gabriellius Girdžius langui — \$500.00; Jonas Kerulis —

\$10.00; Marijona Bartkūniene \$5.00; Leona Venjelis \$5.00, Juzė Jautelaitė \$30.00; Elena Čepienė \$2.00, Juozas Spaitis ir A. Zdankus \$1.00.

Per Oną Krasauskienę: Po \$3.00 — F. Dickon. Po \$2.00 — J. Zakarewich, P. Uselis, Mrs. Agnes Viscount.

Po \$1.00 — A. Laurinaitienė, Monika Feiye, Mrs. Roy Klimas, J. Garadauskas, M. Stankus, J. Yuodkas, O. Norkevich, Stanley Kelpšas, P. Zvibienė, A. Šukienė, M. Bilienė, Mary Masil, Al. Drungelo, Alex Zakaras, Rublauskas, J. Arlauskas.

Per Oną Šadbarienę: Mrs. W. Toman \$2.00. Po \$1.00 — Mons. Connor, Anne Sullivan, A. Stankienė, A. Ruditionė, J. Smilgienė, Juzė Pocius, Anton Mamanas. Po 50c — Lilian Lukowsky, George Esser, Mrs. E. J. Geduldy, Ona Pocienė, C. Gužauskas. 19 asmenų po 25c.

Per E. Norvaišienę: Po \$0.00 — S. Jučius, Gronskienė, I. Juška, Počiukas. Po 50c — Radavičienė, Laucienė, Rusteikas, Elena Pivariūniene, J. Tirkus, Staliūniene, Laukienė, V. Dokienė, Bumblauskienė, E. Cibinskas, V. Rimkienė, M. Martus, Bitautienė, B. Sluzas, Mrs. B. Wengalis, A. Riškoniene.

Per Marę Tamašauskienę: — Kasparas Ona, Estelle, Elena Tamašauskai visi po \$1. Petras ir Povilas Tamašauskas 50c, Kazimieras Laučius \$1.00.

Orgo:

Per P. Masaitienę: Po \$1.00 — P. Masaitienė, J. Lonas, Valanienė, G. Milikienė, S. Petronaitienė.

Springfield:

Per Jurgį Vyšniauską: Po \$1.00 — Marijona Harmonienė, B. Kasparienė. 1 asmuo 25c.

Spring Valley:

S. L. R. K. A. 146 kuopa — \$6.00; A. M. — \$5.00. Po \$1.00 — Antanas Cepla, P. Gedvila, Antanas Martinaitis, Jurgis Ivaška, Albinas Pilipaitis, Marijona Glavickas. Po 50c. — Juozas Stonis ir M. Kvedienė.

Waukegan:

Jonas Sukaitis — \$20.00.

INDIANA:**E. Chicago:**

Per Marijoną Petrauskienę: Po \$1.00 — M. Petrauskienė, M. Siminauskienė, Marcelė Petkienė, Ona Rodienė, L. Merkelienė, B. Koncevičienė, S. Lapinskienė, D. Raminienė, Z. Šalkauskas. Po 50c. — Petronėlė Genušauskienė, Petronėlė Danusienė, M. Guduliauskienė, Amelija Sleinienė, V. Ratkauskienė, Marijona Norusavich, Amelija Granilienė, Marijona Kuchinski. 2 asmenys po 25c.

Per Marijoną Kašėtienę: — Po \$1.00 — N. N., Zenon Antulonis, Uršulė Kubilienė, M. Kašėtienė, Felicija M. Weresha, Jon Prigas, Mrs. Kauslousky, J. Jukevičienė. Po 50c. — Augustas Švedas, Juzė Tamulevičius, Agnes Miškinis. 7 asmenys po 25c.

So. Boston:

A. Naudžiūnienė — \$10.00, Kybartienė — \$5.00; Marijona Grinienė — \$7.00; E. Glyrydienė — \$2.00, K. Šarauskas — \$2.00.

Worcester:

Simonas Linauskas \$10.00; Kazimieras Kulišauskas \$10. *Per Marijoną Lučinskaitę:*

— Po \$1.00 — Amelija Baltramaitienė, Marijona Milienė, V. Senuliūtė, Ona Staugaitienė. Petronėlė Česnienė 50c. 3 asmenys po 25c.

Per Mažuknieneį: — F. Stirbiai \$5.00. Po \$1.00 — Stukauskienė, Ona Šimkienė.

Northampton:

Per M. Karutę: Po \$1.00 — M. Kerutė, Ona Katkevičius. Po 50c — T. ir T. Malengo.

Athol:

Paulina Puscūnienė \$2.00,

Per Veroniką Latvienę — Po \$1.00 — R. Kumštis, J. Sleivis, Ona Lupeninė, S. Stangaila, Ona Bagdonienė. Po 50c — Antanina Petrauskienė, E. Petrauskaitė, A. Melaiška, Adelė Lišinskaitė, M. Mikolaitienė, J. A. Aponis, Y. Maskevičius, Motiejus Šidlauskas, Jonas Vaičiūlėnas, A. Alekevičius, Pranė Simančiūtė, E. Gauronskienė, K. Gailiūnas, Veronika Kulešienė. 4 asmenys po mažiau.

Brighton:

Per V. Markį — Sofija Dambrauskas \$1.00. Po 50c — Ona Bičienė ir V. Markis.

Ben. Paplauskas \$1.00 ir Petras P. Umpa 50c., abu iš Metham.

Po \$1.00 — J. Saulis, Anelė, Klemensas; Juozas ir Petras Sauliai, visi iš Shewsbury.

RHODE ISLAND**Providence:**

Per M. Kuprevių: Po \$1.00 — M. Kuprevičius, Šilienė, Verbickai, Mikas Remauskis, B. Strazgis, Marė Turamis,

Emilija Shapas. Po 50c — Agnietė Rudienė, Marė Virbickaitė, V. J. Bart, Burničkis, Jokūbas Rusas ir Tamašauskienė ir Vaitkus.

Central Falls:

Per Mārę Svikliūtę: Po 50c — M. Bagdonas, A. Avižinis, M. Lebenick, Lena Wilkins, Juzė Sabaliauskienė, Helen Garafalo, Ona Jočius. 12 asmenų po mažiau.

Bernardas Naudžiūnas iš Exeter, N. H. — \$5.00; M. Kryževičienė iš Nashua, N. H. \$1.00; N. Kardelis iš Canada \$2.00; Agota Kalinauskaitė \$1.00; Margis iš Montana \$5.

CONNECTICUT**Waterbury:**

Ona Jankauskienė \$5.00; Ona Vitkauskienė 50c., Federacijų skyrius (per A. Aleksį) \$5.00.

Per Eleną Ignotienę aukoj: Jonas Ignotas \$2.00; Po \$1.00 — C. Strickulis, H. Vitkauskas, C. Čepurna, Elena Ignotas, Elena Ignotaitė, Chas Ignotas, Leo Ignotas, Mrs. E. Wiggins, Jackie Bružas, J. Žičkus, K. Zujus, Jonas Aleksandravičius, Ieva Žičkus, Juozas Rušinskas, Pranas Mozeika, A. Určinionė, C. Besasparis. W. J. Shukaitis 50c.

New Britain:

Rožė Dzikas \$2.00. *Per B. Mičūnieneį* — M. Prašaurienė ir M. Valinkevičienė, abi po \$2.00. Po \$1.00 — B. Miciūnienė, O. Zavackienė, P. Šimkienė, K. Paulauskienė, R. Raškevičienė, P. Pilkonienė. M. Prabulienė 25c.

MISIJŲ SEKCIJOS DARBUOTĖ

Per balandžio, gegužės ir birželio mėnesius gauta 48 siuntiniai nuo mūsų bendradarbių su įvairiausiais dalykais. Teko susilaukti daugiausia nuo Seselių Kazimieriečių ir jų auklėtinių. Šv. Kazimiero Akademijos Mission Crusaders mums atsiuntė tris didelius pundus; Nekalto Prasidėjimo mokyklos vaikučiai, Chicago, prisidėjo su dviejais siuntiniais; Seselės Kazimierietės iš Rockford, Ill. irgi atsiuntė ryšulį pilną pašto ženklų. Per tą laikotarpį nemaža gauta ir aukų duotų misijų naudai. Aukotojų vardai: Penkis dolerius davė Ražančiaus Draugija iš New Britain, Conn. Nekalto Prasidėjimo mokykla, Chicago, Ill. surinko ir atsiuntė net \$2.43. Po du dolerius atsiuntė sekančios: p-lė Barcaitė, Philadelphia, Penn., p-lė Bataitytė ir p-lė Masilionytė, abi iš Worcester, Mass. Po vieną dolerį aukavo: p-ia Kristaponienė, Philadelphia, Penn., p-ai Aleknai, Chicago, Ill., p-ia Kviečšienė, Thompson, Conn., ir p-ia Stankevičienė, Bridgeport, Conn. Mūsų seminarijos kopyčios pašventinimo proga buvome suruošę Misijų Paroda vienoje mūsų salių. Atsilankusieji geraširdžiai ta proga paaukavo \$9.41. Visiems mūsų bendradarbiams, kurie prisidėjo ar aukomis ar siuntiniais, tariame nuoširdų "Ačiū".

Gegužės mėnesio pabaigoje mūsų draugija išpirkė viena Kiniečių kūdiki, pamestinukę mergaitę. Jai buvo duotas Marijos Agnietės vardas. Ji gyvena Kinijos centralinėje rytų dalyje, Wuchang mieste, Hupeh provincijoje po Pranciškonu meilinga globa. Tokį gražų dalyką mes galėjome padaryti tik dėka geraširdžių bendradarbių.

Kviečiame visus Kristaus Karaliaus Laivo skaitytojus į talką dabar, vasaros laiku kada turima daugiau laiko. Marijonų Seminarijos Misijonierių Draugija renka pašto ženklus, visokios vertės blizgučius, seną auksą, šventus paveikslukus, pasveikinimo korteles ir kitus religinio turinio dalykus. Jus sutvarkę siunčiame misijonieriams kuriems tu dalykų reikia. Šių dalykėlių rinkimas labai

MARIJONŲ RĖMĖJŲ MARIJOS KALNELIUOSE DIENA

Liepos 4 d., Marijos Kalneliuose tradicine Marijonų Rėmėjų diena gražiai pavyko. Suvažiavo nemažai žmonių iš Čikagos ir apylinkių miestelių. Suvažiavimas pradėtos Šv. Mišiomis naujoje seminarijos kopyčioje. Sumą laiką ir pamokslą pasakė seminarijos mokytojas Kun. Juozapas Mačiulionis M.I.C. Mišių metu gražiai giedojo seminarijos klierikų choras.

Šv. Mišioms užsibaigus, Marijonų Ukyje prasidėjo smagus piknikas, kuriam jau iš anksto taip atsidedūšiai buvo pasiruošę Marijonų Rėmėjai. Atskiros kolonijos ir Rėmėjų kuopos turėjo savo stalus, paskirstytus darbus, prie kurių suvažiavusius gražiai vaišino, linksmino. Matyt, ir patys suvažiavusieji žmonės kur kas galėjo šen ar ten kilniam tikslui nesigailėjo praleisti pinigėlio.

Šiam suvažiavimui nemažai pakenkė ir nemažai žmonių nuvarė dienos metu užėjęs pasikartojęs lietus. Anksti sekmadienio rytą buvo apsidžiaugta, nes rytas išaušo gražus, giedrus., Taip kad Marijonų Rėmėjų Dienai buvo tikėtasi daug žmonių ir gražaus pasisekimo. Bet bematant apie vidudienį ėmė apsiniaukti ir po kurio laiko trumpai, bet gerokai palijo. Ir vėliau dieną, jau po pietų, keletą kartu pasikartoję smulkus lietus. Visgi nežūrint lietaus, žmonių į suvažiavo nemažai, ir matyt, tie kurie suvažiavo, dadirbo, papildė už tuos, kurie lietaus nuvaryti ar jo nugązdinti neapribubo.

Bendrai sakant, ivykusią dieną galima priskaityti prie pasisekusių.

Rekolekcijos

Paskutinėmis dienomis, kaip kas met prieš pat Škaplieriaus šventę Marijonų seminarijo-

lengvas ir visiems prieinamas — tad į darbą! Viskas siunčiama šiuo adresu:

MISSION CLUB
MARION HILLS SEMINARY
HINSDALE, ILLINOIS.

Bristol:	\$2.00 — Juozas Brozinski. Po	tch. Po 50c — Frank Lavie-
Per Oną Saukaitienę: Lic-	\$1.00 — Ella Zigman, Mrs.	ra, U. D. Busky, Louis Bosse,
tuvos Dukterų draugystė --	Cassie Petchinskas, E. Vai-	M. Dapkuvienė. 1 asmuo 25c.
\$10.00. Po \$5.00 — Ona Sau-	čiūnas, American Market, O-	Per Agotą Gradeckienę: O-
kaitienė, Pijus Saukaitis. Po	na Saukaitis, Mildred Kovi-	na Radzevičienė 50c, kiti po 10c

je laikomos metinės rekolekcijos. Šiuo laikotarpiu vienuolijos nariai, kunigai, broliai ir auklėtiniai, ypatingu būdu susitelkia, kas kam reikia tvarko savo pašaukimo reikalus, semiasi dvasiai naujų jėgų, praturtina savo dvasinių turtų išdą. Vieni bando vienuolinį gyvenimą, kiti ką tik į jį stoja, treči įžadus atnaujina, arba visam gyvenimui juos padaro: o kurie įžadus jau visam gyvenimui yra padarę, juos atnaujina, kad galėtų vis karščiai, didesniu uolumu žengti dvasiniame gyvenime. Reiškia, rekolekcijų laikas yra labai brangus laikas, nes jame Dievas teikia ypatingų Savo malonių. Tik svarbu, kad kiekvienas toms malonėmis ko geriausiai pasinaudotų.

Prašome mes visų mūsų gerbiamų rėmėjų, prietelių ir pažįstamų šiuo laiku priminti Marijonų vienuolijos intenciją savo maldose, įdant Viešpats Dievas duotų kiekvienam atskančiam išrišti savo pašaukimo reikalus; o tiems, kurie šį luomą jau visam gyvenimui pasirinko, reikalingų malonių tame kilniame pašaukime ištesėti ir savo pareigas atatinamai atlikti.

A.J.M.

Vienos "Sveika Marija" Maldelės Reikšmė

1604 metais viename Belgijos mieste gyveno du jaunu studentu, kuriuodu užuot mokėsi girtuokliavo ir paleistuvavo. Vieną naktį abu buvo paleistuvių namuose, bet vienas jų, vardu Rišardas, palikęs savo draugą parėjo namo. Parėjęs Rišardas, besirengdamas gulti atsiminė neatkalbėjęs tą dieną kelių *Sveika Marija*, kaip paprastai darydavo. Norėdamas miego tingėjo kalbėti, vienok persigalėjęs nors snauzdamas ir visai be dievotuvo atkalbėjo ir atsigulė.

Vos užmigęs girdi kažin kas į duris smarkiai besibeldžiąs, ir nors niekas durų neatidarė, — įėjo jo draugas visas biaurus ir baisus.

"Kas tu esi?" paklausė nusigandęs Rišardas.

"Ar gi tu manęs nepažįsti?"

"Kas pasidarė, dėl ko tu toks persimainęs, tu išrodai, tarsi velnias?" klausė mustebęs Rišardas.

"Vargas man," sušuko nelaimingasis, "aš esu paskandintas!"

"Kokiu būdu?"

"Žinok," atsakė, "kad išeidamas iš tų paleistuvybės namų sutikau velnią, kuris mane

pasmaugė. Mano kūnas liko ant kelio, o siela yra pragare. Žinok, kad manoji baismė priderėjo ir tau, bet Švč. Panelė Marija už menką tavo maldingumą, kalbėjimą *Sveika Marija*, yra tave išgelbėjusi. Laimingas būsi, jei mokėsi pasinaudoti šio išpėjimo, kuri tau per mane Dievo Motina siunčia!"

Tai pasakęs pražuvėlis parodė jam liepnas ir žalčius, jį kankinančius, ir išnyko. Tuomet jaunikaitis verkdamas puolė ant žemės padėkoti savo išgelbėtojai Marijai; ir bemąstydamas apie savo gyvenimo pataisymą, štai išgirsta skambinant poteriams pranciškonų vienuolynė. Tuomet atėjo jam mintis: čia mane Dievas šaukia atgailos daryti. Tuoju atsikėlęs tą pačią valandą, nuėjo vienuolynan prašyti, kad jį priimtų. Vienuolynė, žinodami blogą jo gyvenimą, nebenorėjo priimti; bet jam papasakojus visą atsitikimą, ir nuėjus dviem tėvam ant kelio ir radus draugo lavoną visą juodą it anglį, jį priimta vienuolynan.

Čia Rišardas šventai gyveno; paskui iškeliavo į Indiją apskakinėti Evangelijos; vėliau iškeliavo į Japoniją, kur pagalios turėjo laimę numirti už Kristų, sudėgintas gyvas.

.. ("S. K.")

PRASIDĖJO PAMOKOS

Sheboygan, Wis. — Šią vasarą tikrai kas naujo įvyko mūsų parapijoje. Dvi Šv. Kazimiero seserys: sesuo Klemencija ir sesuo infantata atvyko pamokint vaikučių katekizmo ir lietuvių kalbos. Mokinių suėjo virš 50. Vaikučiams ir tėvams seselių mokymas labai patinka. Visi džiaugiasi, nes naudos iš to bus daug. O prie to, gal, tai bus pirmieji žingsniai prie įsigijimo savosios parapijinės mokyklos.

T. P.

Kunigai turėtų įsigyti Vyskupo Petro Pranciškaus Būčio, M.I.C. parašytą

PAMOKSLŲ

400 puslapių knyga.

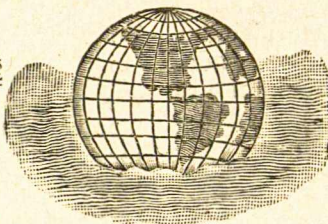
Kaina \$1.50.

"LAIVAS"

2334 So. Oakley Ave.

Chicago, Ill.

Katalikų Pasaulyje

BAVARIJOS KATALIKŲ MOKYKLOS PAKEISTOS NACIŲ MOKYKLOMIS

Amsterdamas, Olandija. — Ba varijoje šimtai tūkstančių katalikų vaikų skaudžiai ištikta naciams užgrobus ten 966 katalikiškas parapijų mokyklas ir jas pakeitus valstybinėmis nacių mokyklomis.

Be to, gauta žinių, kad Bavarijos nacių autoritetai pasisavimo jau ir 11 katalikiškų internatinių mokyklų.

Daugumas užgrobtų mokyklų yra miesteliuose ir didesniuose sodžiuose. sį iš liūdniausią reginį. Be kunigų išžudo daug ir civilių žmonių.

Vieną šiurpų įvykį tirėjai pažymi savo raporte. Valdalacasa radikalų gaujos nutvėrė ir barbariškai pradėjo kankinti kun. Justo Lazayo. Nelaimingasis kunigas matydamas artimą sau mirtį meldė savo būdelių, kad jam būtų leista pasimatyti ir atsisveikinti su savo 76 metų amžiaus motina. Radikalai sutiko. Kaip tik sūnus kunigas apsikabino motiną būdeliai į juodu paleido keleta šūvių. Žuvo sūnus ir motina, pasidalindami kankinių vainiku.

Paraledo radikalai nukankinę kun. P. I. Romaną, 62 m. amž., paleido į jo kūną dar 40 revolverio kulku.

Tuo būdu užkankinti, arba nušauti dar ir kiti kunigai. Atvaduotų sričių gyventojai pasakoja apie radikalų baisius darbus.

KARDINOLAS KONSEKRUOS VYSKUPU KARDINOLA

Vatikanas. — Jo Eminenceja kardinolas Pacelli, Popiežiaus valstybinis sekretorius, liepos 25 d. Šv. Petro bazilikoje konsekruos vyskupu Jo Eminenciją kardinolą Tisserantą, Rytų kongregacijos sekretorių.

Kardinolas Tisserant buvo Vatikano bibliotekoje nenuilstamaj dirbantis paprastas kunigas, kai prieš vienerius metus Šventasis Tėvas Pijus XI jį paskyrė kardinolu.

Kardinolas Tisserant dukart lankėsi J. Valstybėse, ryšium su Vatikano garsiojo knygyno pertvarkymu.

ISPANŲ RADIKALAI BĖGDAMI NUO PRIEŠO ŽUDO KUNIGUS

Salamanka, Ispanija. — Nacionalistų režimas paskelbė trečiąjį tirėjų raportą apie radikalų piktus darbus nuo jų atkovotose srityse.

Paaiški, radikalai ir toliau žvėriškai elgiasi su kunigais ir bažnyčiomis. Bėgdami nuo nacionalistų karo pajėgų jie išžudo randamus kunigus, išniekina jų kūnus, sunaikina bažnyčias ir visur paskui save palieka skaudžiausius likimus.

GORKIŲ PRAVOSLAVŲ VYSKUPO LIKIMAS

Ryga. — Čia gauta žinių iš Rusijos apie Gorkių pravoslavų vyskupo Povylo nelemtąjį likimą.

Jaunųjų komunistų gauja užpuolė minėtą vyskupą. Jį apdaužė, pagrobė vyskupišką kryžių ir turimus su savimi popierius. Turįs sužalotą galvą vyskupas paimtas į ligoninę. Paskiau čekai (GPU) paskelbė, kad ji nesusekusi jaunuolių, puolusių vyskupą, bet atradusi vyskupišką kryžių ir davusi dievių muziejui.

Kada paskiau vyskupas Povyilas identifikavo mušeikas ir juos išvardino čekai, jis iš Gorkių ištremtas už "komunistų jaunuolių vardo teršimą."

Tokia tai pas bolševikus "teisybė."

KUNIGAS KRIKŠTIO KŪDIKIUS RIO GRANDE UPĖJE

El Paso Tex. — El Paso katalikų doceziijos kunigas pakrikštijo meksikiečių kūdikius neperėjęs Meksikos sienos, o kūdikiai ir gi buvo pasilikę Meksikos pusėje.

Tas įvyko Rio Grande upės viduryje. Kaip kunigas, taip meksikiečiai su kūdikiais buvo raiti.

Krikšto sakramentą kūdikiams suteikė kun. Amancius Manubens, O.C.D., Fort Hancock, Tex., parapijos klebonas. Jo parapiją sudaro 30 misijų ir stočių išligai Rio Grande. Misi- jas ir stotis klebonas atlieka ape 90 mylių

plentū su automobiliu ir apie 120 mylių raitas.

Raitam kunigui paupių nuvykus į skirtą vietą, kur upė nesrauna ir negili, iš Meksikos pusės raiti meksikiečiai su kūdikiais įėjo upėn ir sustojo ties viduru. Kunigas tą pat padarė iš J. Valstybių pusės ir ten pakrikštijo kūdikius.

STALINO AGENTAI NUSISUKO PRIEŠ KRIKŠČIONIS DVASININKUS

Maskva. — Slaptosios policijos (čekos) agentai pagaliau nusisuko kovoti prieš išlikusius Rusijoje pravoslavų, katalikų ir protestantų dvasininkus. Agentai būk radę, kad šie visi dvasininkai esą dideli diktatoriaus Stalino režimo priešai ir juos reikia išnaikinti. Sako, jie visi yra krikščionybės atstovai, o krikščionybė yra didžiausia bolševikų žygiams kliūtis.

Bolševikų laikraščiai rašo, kad krikščioniškos bažnyčios esančios sąrašyje su fašizmu ir kapitalizmu, kad šių bažnyčių dvasininkai užsiimą šnipinėjimais ir planuoja imperija listinius karus prieš sovietus. Girdi, paskutiniaisiais laika žymi dalis "likviduotų" (čekos nužudytų) asmenų yra priklausę krikščioniškoms bažnyčioms. Girdi, dvasininkai užsiimą šnipinėjimais Vokietijos, Japonijos, Lenkijos ir Estijos naudai.

Petrapilio srities slaptosios policijos viršininkas Leonidas Zakovskis paskelbė, kad paskutiniaisiais laikais šioj srity suimta ir likviduota" apie 120 asmenų, tarp kurių buvę ir dvasininkų. Anot jo, katalikų kunigai daugiausia "tarnauja" Lenkijai ir Japonijai.

Komunistų partijos organas Pravda kritikuoja vyriausybės valdininkus, kad jie iki šioliai mažai ką veikė prieš dvasininkus.

Stalino agentai paskutiniaisiais laikais išžudę šimtus, o gal ir tūkstančius įtariamų žmonių, pagaliau puolasi žudyti dvasininkus.

Pravda pareiškia, kad krikščionys dvasininkai neprivalo artimo meliės takinti vokiečiams, arba japonams. Girdi, jie yra sovietų priešai ir jie turi būt neapkenčiam. Apaštališkas delegatas lankėsi seminarijoje

Liepos 4 tą dieną, Marijonų Seminarija susilaukė nepaprastai garbingo svečio; tą dieną seminarijoje lankėsi Apaštališkasis Delegatas Jungtinėms Valstybėms, Jo Ekscelencija Arkivyskupas Anleto Cignani. Jo Ekscelencija kaip tik tomis dienomis syarbais

reikalais lankėsi Čikagoje ir ta proga malonėjo nuvažiuoti net ir į Hinsdale ir padaryti specialę vizitą vienintėlėje lietuvių katalikų seminarijoje Amerikoje.

Apaštališkąjį Delegatą lydėjo būrelis dvasiškijs. (Kunigų tarpe taip pat ir Šv. Vardo katedros rektorius — kun. Morrisson). Jo Ekscelencijai ir jo palydovams privažus prie seminarijos, visi seminarijos kunigai ir auklėtiniai, Didžiai Gerbiamo Tėvo Generolo kun. A. Cikoto M.I.C. lydimi, išėjo Apaštališkąjį Delegatą pasitikti ir pasveikinti: kiekvienas asmeniai su Jo Ekscelencija pasisveikino. Po pasisveikinimų, Jo Ekscelencija nuėjo naujon seminarijos koplyčion, kur trumpai pasimeldė ir apžiūrėjo naująją koplyčią, kuri jį labai užimponavo. Apaštališkas Delegatas šios vizitos proga malonėjo labai nuoširdžiai prabilti į seminarijos vyresnybę, mokytojus ir auklėtinius.

Jo Ekscelencija Arkivyskupas savo trumpoje kalboje pareiškė savo džiaugsmą ir pasitenkinimą, jog Tėvai Marijonai taip gražiai darbuojasi šioje šalyje ir, jog jie rūpinasi ne tik dvasine lietuvių būkle, bet taip pat rūpina si ir stengiasi palaikyti ir lietuvių tautinius papročius, kalbą ir ypatybes. (Jo Ekscelencija labai gerai pažįsta Marijonus, nes Romoje kur Tėvaj Marijonai turi savo namą, Arkivyskupas su jais turėjęs daug asmenių reikalų.) Jo Ekscelencija pabrėžė, jog lietuviai labai pamaldūs, dievobaimingi žmonės. Matyt, Apaštališkas Delegatas gan artimas lietuviams ir su jais gerokai susipažinęs. Paminėjo, jog štai tik keleta dienų ankščiau pas jį su vizita lankėsi vienas lietuvių vyskupų (JE. Vyskupas Rejnys: sakėsi Arkivyskupas taip gi gerai pasipažįstąs su JE. vyskupu Petru Bučiu M.I.C. ir su JE. Vyskupu Teofilu Matulioniu, kurį pavadino net tikėjimo išpažintojumi. (Prisiminkime, jog vyskupas Matulionis ilgus metus išbuvo ištrėmime ir už tikėjimą nemažai perkentėjo.)

JE. Arkivyskupas savo kalbos užbaigoje seminarijai palinkėjo geriausių pasekų savo darbuotėje ir užsimojimuose. Suteikė jis seminarijos vyresnybei, mokytojams ir visiems auklėtiniais Šv. Tėvo palaiminimą.

Apaštališkas Delegatas vėliau dar trumpai kalbėjosi su Didžiai Gerbiamu Generolu, Kunigu Provincijolu, Rectoriumi, mokytojais, ir visos seminarijos linkejimais ir sveikinimais lydimas, išvyko atgal į Čikagą.

ALp2272

IŠ LIETUVOS GYVENIMO

KAS PUOŠIA MERKINĖS BAŽNYČIA?

Merkinė. — Merkinės bažnyčioje kairėje yra istorinis Švč. Panelės paveikslas. Lubose bažnyčią puošia vytiš, lenkų erelis ir švedų ženklas, taip gi gal vienintėlė bažnyčia visoj Lietuvoje, kurioje ant lubų yra visa laureatiškos Panelės švenčiausios litanija paveikslais.

ISITAIŠYS NAUJĄ VARPA

Vieکشneliai. — Vieکشnelių bažnyčia neturėjo savų varpų. Esamieji skolinti iš Janapolio parapijos. 1933 metais iškilo sumanymas įsigyti nuosavus varpus. Pradėta rinkti aukos. Didžiausią auką 1000 litų yra davusi p. Grubliauskienė iš Luokės. Viso surinkta aukų apie 2000 litų. Varpas jau užsakytas.

DEGĖ ŠIRVINTŲ MIESTELIS

Birželio 2 d. apie 12 val. nuo išmestų į orą anglių užsidegė krautuvinininko Kaco sandėliukas ir nuo jo gyvenamas namas, kuris gerokai apdegė. Tenka pažymėti, kad širvintuose labai trūksta vandens, nes šulinių mažai yra, ir tai gaisrą gesinant sudarė daug sunkumų. Jei gaisrui būtų buvęs palankus oras, galėjo kilti rimtas miesteliui pavojus. Pasirodė, kad vietos ugniagesių švirkšliai kiauri ir dėl to negalėjo gaisro tinkamai gesinti.

MARIJAMPOLĖS MIESTO GRAŽINIMAS

Marijampolė. — Vidaus reikalų ministerija Marijampolės miestui tvarkyti ir pagražinti yra paskyrusi 70,000 lt. 30,000 lt. bus panaudota kanalizacijos pravedimui Šešupės, Vytauto ir Vaičiailio gatvėse, likusieji vien miesto sutvarkymui. Tas visai teisinga, nes Marijampolė yra Suvalkijos sostinė ir kasmet šimtai ekskursijų ją aplanko.

SUDEGĖ TROŠKŪNŲ DVARAS IR SPIRITO VARYKLA

Birželio 17 d. iš kamino kilo gaisras St. Montvilo troškūnų dv. (Troškūnų valčiuje). Po katrių dienų viskas buvo išdžiūvę ir ugnis greitais plėtėsi liepsnos nuo vieno stogo persimetė ant kito. Per trumpą laiką liepsnų glūboje buvo 9 namai, jų tarpe ir spirito varykla. Ugnis pasiekusi pagamintą spiritą

uždegė ir gaisras dar labiau plėtėsi. Per trumpą laiką sudegė 9 dvaro trobos, jų tarpe varykla ir nemaža pagaminto spirito. Nuostolių esą padaryta už apie 200,000 litų. Tas turtas buvęs apdraustas 130,000 litų sumai.

I VYRŲ EUCHARISTINIS KONGRESAS PANEVĖŽY

Įvyko birželio 19-20 d. ir praėjo su didžiausiu pasisekimu. Miesto centre pagal men. Kaminsko projektą pastatyti 6 garbės vartai. Kongresą atidarant iš galngos patrankos palesta keli šūviai. Miesto namai buvo papuošti tautinėmis vėliavomis ir orkestrais. Kongrese dalyvavo, be Panevėžio vyskupo, dar šie vyskupai: J. Staugaitis, J. Kukta, A. Karosas. T. Matulionis ir P. Būčys. — Tai pirmą kolektyvinę ir organizuotą sąmoningos vyrų religinės dvasios apraišką.

800 VAIKŲ EKSKURSIJA KAUNE

Kaune lankėsi Garliavos ir Rumsiškių valsčių pradžios mokyklų apie 800 vaikų su savo mokytojais.

Dienos metu mokiniai grupėmis lankė svarbesnias įstagas. Pagerbė kritusiuosius dėl Lietuvos laisvės. Vainiką uždedant prakalbą pasakė inspekt. Delinkevičius.

Vakar ekskursija žiūrėjo specialio spektaklio valstybės teatre "Aušros sūnūs".

DIDIS PEDAGOGAS

Juozas Kairiūkštis mirė birželio 14 d. Seniausias Lietuvos pedagogas ir tautinio atgimimo kovotojas. Jz. Kairiūkštis gimė 1855 m. Mokytoju išbuvo 54 metus. Velionis buvo ne ne tiktai pavyzdingas pedagogas, apie kurį kažin ar atsirastų toks mokinys, kuris pasakytų blogą žodį, bet ir nuostoliai rūpestingas šeimos tėvas, išauklėjęs ir išmokslinęs savo vaikus. Iš jų vienas mirė (inž. Kazimieras) Vilniuje, o kiti, gražiu tėvo pavyzdžiu sekdami, tebedirba Lietuvoje, būtent: medic. daktarai Vladas ir Jonas yra plačiai žinomi gydytojai, Stanislovas — pedagogas, vidaus mok. inspektorius, Vytautas — meninkas, Jantina ir Aldona — gimnazijos mokytojos, Albina — meno istorijos daktarė.

Platinkite naudingiausį laikraštį Tėvų Marijonų savaitraštį "Kristaus Karaliaus Laivas"

2334 So. Oakley Ave., Chicago, Ill. Tel. Canal 7790

T. Marijonų Rėmėjo mokestis ir "Laivas" metams \$3.00
Vien tik laikraščio "Laivo" prenumerata metams \$2.00
Svetur metams \$3.00. Atskiras numeris 5c

92.364.207